

EDITORIAL

Dragi prietene, este perioada anului în care ne bucurăm de primele roade ale verii. Imaginea unui cireș încărcat de rod ne duce cu gândul la bogățiile bunătății și dragostei lui Dumnezeu, Tatăl nostru; în același timp însă, ne amintește că și noi trebuie să rămânem în El și să aducem roadă.

Îndelunga răbdare este o trăsătură de caracter tot mai rar întâlnită în aceste vremuri grăbite. Ea este adeseori asociată cu suferința, poate de aceea nu se bucură de popularitate. O dobândim uneori în urma unui proces dureros, în care învățăm că viața de creștin nu e lipsită de încercări (Iacov 1:3). Ni se cere răbdare în neazuri și strâmtorări (II Cor.6:4), în așteptarea împlinirii promisiunilor lui Dumnezeu (Romani 8:25; Evrei 6:15), în îngăduința și dragostea față de frați (Efes.4:2). Suntem îndemnați chiar să ne antrenăm în îndelunga răbdare trăită nu oricum, ci cu bucurie! (Coloseni 1:11) Chiar inimile noastre trebuie "îmbrăcate" cu multe podoabe de preț, printre care se numără și îndelunga răbdare (Col.3:12). Dacă acestea toate ar fi probe de examen, câte dintre noi ar promova?

Inimile ni se umplu de iubire și recunoștință atunci când înțelegem că Domnul nu ne cere aceste lucruri prin puterile noastre proprii. El Însuși este un Dumnezeu îndelung răbdător (II Petru 3:9), care vrea ca toți oamenii să vină la pocăință, iar îndelunga Lui răbdare înseamnă o șansă în plus pentru mântuirea celor dragi ai noștri (II Petru 3:15). Dacă rămânem în Cristos El va rodi în noi, prin Duhul Sfânt, fructul binecuvântat al îndelungii răbdări (Gal.5:22). Atunci vom putea duce o viață de biruință, îi vom îngădui pe frații și pe surorile noastre, imperfecti ca și noi, și vom aștepta cu răbdare împlinirea promisiunilor Domnului, de revenire pe pământ și de răscumpărare a stării noastre de acum.

În acest număr al revistei puteți citi despre cât de greu este să cultivi răbdarea în epoca tehnologiei și a produselor "instant", dar și despre ajutorul primit de la Domnul în această luptă dificilă. Veți putea studia un punct de vedere avizat și fundamentat biblic în legătură cu răbdarea fetelor necăsătorite care nu au întâlnit încă

alesul inimii. Vi se vor înviora inimile citind despre femeii ale rugăciunii, care au avut încredere deplină că Domnul le va asculta cererile la timpul hotărât de El. Avem nevoie de o măsură mereu reinnoită de răbdare în așteptarea răspunsului, așa cum vom citi în articolul dedicat familiei. Iar Domnul are multă răbdare cu noi atunci când așteaptă să umblăm în faptele bune pregătite pentru noi; una dintre acestea poate fi acțiunea "Ghiozdanul", care cu ajutorul Domnului va demara mai devreme în acest an. Nu uitați ca în timpul de rugăciune să aduceți înaintea Tatălui cererile listate în acest număr, așteptând cu încredere răspunsul Domnului. Fiți binecuvântate cu roada Duhului Sfânt în trăirea și umblarea voastră!

*Daniela Sala
Biserica „Betel” Timișoara*

Răbdarea

Valentin Popovici

Răbdare în viață, răbdare,
Credință și iarăși răbdare!
Când sameni, se cere credință,
Și restul e doar așteptare.

Ne-nfrânt în a ta stăruință,
Ca valul cel neobosit,
Așteaptă cu dor și credința,
Și nu te lăsa biruit!

Cununa vieții la urmă,
Cununa de glorie măreață
O poartă acei ce-au zărit-o
Cu ochii răbdării în viață.

În liniște și în odihnă
Se naște sămânța de grâu,
În taină, senine ca roua
Cresc florile lângă pârau!

Deci, piară ispita de grijuri
Și lasă necazul să treacă,
Așteaptă din neguri lumina
Și apa din stanca cea seacă.

Răbdarea așteaptă lumina
Când nu se mai vede deloc;
Răbdarea da aripi nădejdi,
Păstrează credința prin foc.

Răbdarea așteaptă și crede,
Răbdarea tăcută lucrează,
E dorul, nădejdea, credința,
Iubirea ce stă și veghează!

Așteaptă-L pe Domnul să vină,
Să-ți dea salvatorul răspuns,
Răbdare, căci mâna divină
Îți dă harul indeajuns.

Tu nu poți lua Ierihonul-
Și Domnul prea bine o știe -
Cetatea e bine-ntărită,
Iar tu ești desculț prin pustie;

Tu dă-i doar ocolu-n tăcere,
De ziduri nu te-nfricoșa,
S-aștepți, e ce Domnul îți cere,
Și zidul curând va cădea!

Tu nu poți străbate pustia;
Nisipul e jar de fierbinte,
Dar Domnul și-acolo-ți dă apa,
Și umbra din nor îți trimite.

Răbdând vei străbate cu bine
Prin valea adâncă și grea,
Căci Domnul de mâna te ține,
Cu El biruinți vei avea.

Când nu poți da hrană bogată
Mulțimii din valea întreagă,
Când n-ai decât cinci
pânișoare
Și doi peștișori în desagă,

Adu-le la Domnul să facă
Minunea ce-i scrisă-n
Scripturi,
Și toți vor avea să mănânce:
Vei strânge și firimituri!

Ai vrea să lovești filistenii,
Dar Domnul chiar azi nu te
lasă;

Cu vuiet prin duzi înainte
Vrea Domnul în față să iasă.

Ai vrea ca să pleci din Sarepta,
Iar Domnul îți spune s-aștepți;
Ascultă-L pe Domnul mai bine,
Căci vede cu ochi înțelepți.

Tu nu poți deschide înaltul
Ca cerul să dea iarăși ploaie,
Să curgă șuvoiu-ndurării,
Pământul uscat să-l înmoaie;

Deci stai pe Carmel și așteaptă,
De ce vrei de jertfă să fugi?
Pân norul de-o palmă se-arată,
Rămâi și mai stăruie-n rugi!

Căci Domnul trimite
răspunsul,
Frumos și la timp totdeauna,
El ia promisiunile Sale
Pe rând, împlinind câte una!

El vede, cunoaște și-ascultă
Ecoul sublimiei chemări,
Din ochii străjerului dornic
Ce cheamă lumina din zori!

Răbdare în viață, răbdare,
Credință și iarăși răbdare!
Când sameni, se cere credință,
Și restul e doar așteptare!

Îndelunga răbdare – o verigă într-un lanț

Sfânta Scriptură ne vorbește despre răbdare și treptele ei superioare: îndelunga răbdare, răbdarea sfinților (Apoc.13:10), răbdarea lui Cristos, izvorâtă din dragoste (II Tes.3:5) și răbdarea lui Dumnezeu (II Petru 3:9).

Îndelunga răbdare este o verigă în roada Duhului Sfânt. Roada Duhului este una singură, alcătuită din mai multe virtuți: ” ... dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor” - Galateni 5:22. Toate acestea cresc unele din altele și se împletesc în viața credinciosului care trăiește nu după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.

Răbdarea nu este ușoară, cu atât mai mult îndelunga răbdare, care are intensitate mare și este de durată. Ea trebuie cultivată prin rugăciune și prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu (Romani 15:4). De asemenea, încercările lucrează în viața noastră răbdare (Iacov 1:3). Apostolul Pavel ne spune că ”necazul aduce răbdarea, iar răbdarea aduce biruința în încercare” - Romani 5:3-4. Fiecare ne dorim să avem pace, bucurie, să facem bine cuiva, dar necaz și suferință nu cred că-și dorește nimeni. Însă noi trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toate, pentru că știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele nostru (Romani 8:28).

Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui, care este o candelă și o lumină pe cărarea către veșnicie. În Scriptură găsim răspunsuri la întrebările noastre. Să privim la Domnul Isus, care a suferit și a răbdat de dragul nostru și a fost ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce (Filipeni 2:8). Deci cât trebuie să răbdăm? Ca Domnul Isus, până la sfârșit (Matei 24:13).

Pentru ca Duhul Sfânt să rodească în noi, trebuie să rămânem în El. Domnul Isus a spus: “Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă, căci despărțiți de mine nu puteți face nimic”- Ioan 15:5.

Să ne apropiem de El cu deplină încredere: “Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13).

A Lui să fie Slava în veci de veci!

Aurica Voichescu- Biserica nr.2, Timișoara

"Răbdarea este mai mult decât suportarea. Viața unui sfânt este în mâinile lui Dumnezeu așa cum sunt arcul și săgeata în mâinile unui arcaș. Dumnezeu țintește înspre ceva ce sfântul nu poate vedea, și El încordă arcul, mai mult și mai mult și sfântul zice din când în când, "Nu mai pot". Dumnezeu însă nu-l ia în seamă. El încordă în continuare arcul până ce ținta apare în bătaia săgeții, după care dă drumul corzii. Încrede-te în mâna lui Dumnezeu. Cultivă-ți relația cu Isus Hristos prin răbdarea credinței."

Oswald Chambers

Stăruiește, răbdă, luptă

de Traian Dorz

Stăruiește, răbdă, luptă
calea-i grea, vrăjmașii mulți
n-asculta chemarea lenei
ești pierdut dac-o ascuți.

Nu-nceta, nu sta, nu pierde
timpu-i scump, să nu-ntârzii
nu cum ești acum te uită
ci cum trebuia să fii.

Ară, samănă, plivește -
câmpu-i mult, plugari puțini,
ca s-aduni odată veșnic
samănă cu pumnii plini!

Nu e zi, nu-i ceas, nu-i clipă
să nu ai din cer vreun har;
nici cuvânt, nici pas, nici lacrimi
nu-ți vor rămânea-n zadar.

Roada Duhului, dimpotrivă, este îndelunga răbdare...

Suntem călători grăbiți ce trecem pragul fiecărei zile fără să ne mai uităm prea mult înapoi. Alergarea noastră zilnică este măcinată de dorințe, visuri și idealuri pe care vrem să le îndeplinim cât mai repede, cu efort minim. Suntem dispuși chiar să cheltuim bani în plus pentru a obține ceea ce ne-am propus fără întârziere. Contemporaneitatea ne însoțește în această cursă, punându-ne la îndemână cu promptitudine atâtea posibilități de a rezolva lucrurile rapid, chiar dacă acestea cer costuri suplimentare: un credit bancar pentru o locuință, firme de curierat specializate pentru livrări imediate ale produselor comandate, tehnologie care facilitează o comunicare rapidă, construirea de autostrăzi prin care poți evita ritmul lent al traficului de pe un drum local. Cu toate acestea suntem tot mai nerăbdători cu tehnologia, cu achiziționarea bunurilor personale, în trafic, dar și cu semenii noștri.

Biblia compară viața noastră cu o alergare, dar ritmul, prioritățile și scopul alegării noastre sunt diferite din perspectiva lui Dumnezeu. Vitezometrele și cronometrele nu mai au nicio relevanță pentru că timpul lui Dumnezeu nu poate fi încadrat în limitele stabilite de către om. Avem un Dumnezeu îndelung răbdător, plin de dragoste și de bunătate (Psalmul 85:15, 103:8, 145:8), iar noi suntem în mâna Lui ca și lutul care este prelucrat de mâna olarului până când obține produsul finit dorit (Ieremia 18:2-6).

Dumnezeu îngăduie să vină necazul în viața fiecăruia pentru a ne învăța ce înseamnă răbdarea și pentru a experimenta biruința în încercare („Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.” Romani 5:3,4). El încearcă credința noastră pentru ca răbdarea să-și facă lucrarea, iar noi să ajungem la desăvârșire („Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.” Iacov 1:2-4).

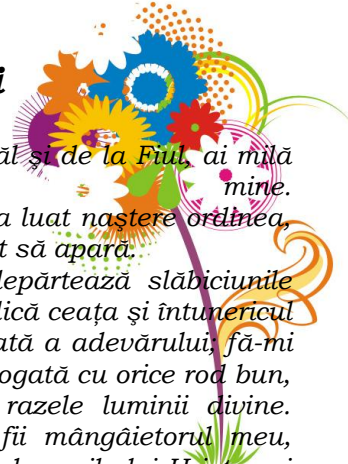
Dumnezeu nu ne va spune ziua în care va veni încercarea, nici durata ei și nici nu ne va dezvălui persoanele sau situațiile care o vor aduce. Mângâierea este însă, că El nu ne va

lăsa singuri în încercare și la timpul hotărât și cunoscut dinainte de El, îi va pune capăt. Când vom fi slabi, El ne va da putere (2 Corinteni 12:9). De aceea când ajungem la capătul răbdării, să nu ne lăsăm pradă mâniei, răzvrătirii sau disperării, ci prin Duhul Sfânt să rodim îndelungă răbdare. Rezultatul testului este decisiv, schimbarea caracterului nostru fiind prioritară pentru Dumnezeu. „Fiți, deci, îndelung răbdători până la venirea Domnului” (Iacov 5:7).

Adriana Talpoș

Lucrarea Duhului

O, Dumnezeule Duh Sfânt, Cel care vii de la Tatăl și de la Fiul, ai mila de mine.
Când Tu ai plutit la început deasupra haosului, a luat naștere ordinea, frumusețea a împodobit lumea, roadele au început să apară.
Lucrează, Te rog, în inima mea tulburată; îndepărtează slăbiciunile dorințelor mele stricate și a poftelor urâcioase; ridică ceața și întunericul necredinței; luminează-mi sufletul cu lumina curată a adevărului, fă-mi inima la fel de aromată ca grădina paradisiului, bogată cu orice rod bun, înfrumusețată cu har ceresc, strălucitoare cu razele luminii divine. Împlinește în mine slava slujbei Tale divine; fii mângâietorul meu, lumina, călăuzitorul, cel care mă sfințește; ia din lucrurile lui Hristos și arată-le sufletului meu; fă ca prin Tine să pot învăța mai mult despre dragostea Ta, harul, mila, credincioșia și frumusețea Ta; condu-mă la cruce și arată-mi rănilor Lui, natura odioasă a păcatului, puterea lui Satan; fă-mă ca acolo să-mi văd păcatele în cuiele care L-au țintuit, în sforile care L-au legat, în spinii care L-au apăsătorit, în sulița care L-a străpuns. Ajută-mă să descopăr în moartea Lui realitatea și imensitatea dragostei Sale. Deschide pentru mine minunate volume de adevăr în cuvintele Sale: "S-a sfârșit".
Mărește-mi credința în cunoștința clară a răscumpărării obținute, a ispășirii terminate, a satisfacției aduse, a îndepărtării vinei; datoria mea a fost plătită, păcatele mi-au fost iertate, ființa mea a fost răscumpărată, sufletul mi-a fost mântuit, iadul a fost înfrânt, cerul s-a deschis, veșnicia e a mea.
O, Duhule Sfânt, sădește adânc în mine aceste lecții mântuitoare. Scrie-le pe inima mea, pentru ca să trăiesc urând păcatul, să fug de el, să-L iubesc pe Hristos; nu lăsa planurile diavolului să mă ispitească sau să mă înșele.

Din rugăciunile puritane, www.rcrwebsite.com

O femeie evlavioasă

„Omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă.”

1 Samuel 16:7

de Charo și Paul Washer

"Fiecare fată se ducea la rândul ei la împăratul Ahașveroș, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungându-se șase luni cu untdelemn de mirt și șase luni cu miresme de mirozne femeiești. Așa se ducea fiecare fată la împărat...." (Eстера 2:12-13)

Totdeauna am fost uimită de felul în care Dumnezeu a pregătit-o pe Estera înainte de a se duce la împăratul Ahașveroș. Ar vrea cineva să treacă prin 12 luni de pregătire înainte de a întâlni pe bărbatul visurilor sale? Un an întreg pus de-o parte pentru un singur scop: să dai tot ce ai pentru acela pe care-l iubești cel mai mult. Un timp necesar pentru a cultiva frumusețea, pentru a investi în educație, pentru a întări virtuțile și pentru a-ți clădi caracterul.

Pregătirea Esterei îmi aduce aminte de perioada de celibat care pentru mulți nu înseamnă decât vreme de așteptare. Fetele necăsătorite se văd adesea ca stând pe tușă, dar nu realizează că își risipesc cea mai importantă perioadă din viața lor, își răpesc bucuria și răsplata, răpesc viitorilor lor soți posibilitatea de a avea o soție mai evlavioasă și-I răpesc lui Dumnezeu posibilitatea de a o folosi pentru a face lucruri mari. Așa cum Estera a trebuit să se pregătească înainte de a fi împărăteasă, tot la fel și o fată trebuie să se pregătească învățând căile împărăției lui Dumnezeu înainte de a îmbrățișa cele mai importante și dificile chemări ale vieții: căsătoria și calitatea de mamă.

Amintește-ți că tu nu ești singura necăsătorită, viitorul tău soț trecând prin același proces ca și tine. N-ar fi un lucru grav să realizezi că soțul tău și-a petrecut celibatul slujind pe Domnul și rugându-se în fiecare zi pentru tine și pentru lucrarea care o face Dumnezeu în viața ta, în timp ce tu nici nu te-ai rugat, nici nu ai răspuns harului lui Dumnezeu dăruit ca rezultat al rugăciunilor lui? Este un lucru minunat când Dumnezeu binecuvântează o femeie cu un soț special, care se potrivește perfect cu ea pentru a fi una. Este așa o bucurie pentru o femeie să privească în urmă amintindu-și felul în care Dumnezeu Și-a arătat credincioșia și a ajutat-o să aștepte. Dar este o

bucurie și mai mare să știe că în acest timp de celibat l-a căutat pe Dumnezeu și i-a fost credincioasă Lui și scopului Său.

În nici un caz nu este o tragedie ca o fată creștină să fie necăsătorită. Am descoperit că sunt două motive esențiale pentru care cineva caută cu disperare un partener. Primul este din cauză că ele nu-L cunosc pe Dumnezeu așa cum ar trebui. Nu este El Dumnezeul oricărei mângâieri? Nu este El credincios neîngăduind să fim ispite peste puterile noastre? Atunci de ce ne plângem că suntem necăsătorite? Nu e posibil ca Dumnezeu să prelungească celibatul nostru ca să ne regăsim în El și să învățăm să fim împlinite în El? Dacă noi căutăm să ne căsătorim crezând că un soț ne va împlini, vom fi foarte dezamăgite în căsătorie. Niciun om, oricât de evlavios ar fi, nu va putea vreodată să ia locul lui Dumnezeu în viața noastră - să crezi acest lucru ar fi o adevărată idolatrie.

Al doilea motiv pentru nevoia disperată de a avea pe cineva este pur și simplu egoismul. Când noi avem nevoie de cineva ca să ne simțim iubite sau ca sentimentele noastre de singurătate să fie risipite, atunci dorim căsătoria din motive greșite. Aceasta nu trebuie privită ca un prilej de a-ți satisface nevoile, ci o oportunitate de a împlini nevoile celuilalt. Dacă încă nu am învățat să aducem nevoile înaintea lui Dumnezeu, atunci probabil ne vom copleși soțul cu nevoile noastre fără a lua în considerare pe ale lui. O astfel de femeie ar avea puțin de oferit unui soț evlavios.

Dragă prietenă, această perioadă de celibat este un timp special și plăcut în providența lui Dumnezeu. Fiind celibatară ai ocazia să înveți despre El, despre cine ești în Hristos și cum poți crește în asemănare cu El. Este o vreme în care să fii perseverentă în fapte bune și implicată în slujire.

Fiecare sezon al vieții are valoarea lui. Rugăciunea mea pentru fetele creștine necăsătorite este ca ele să se bucure de această perioadă și să nu se mulțumească cu ceva mai prejos de voia perfectă a Domnului. Mă rog ca ele să aștepte cu răbdare pe Dumnezeu care este dătătorul oricărui dar bun și desăvârșit. Fie ca ele să fie ca Estera, folosind orice timp stabilit de Domnul pentru a deveni frumoase în exterior și în interior.

* Articol preluat, tradus și adaptat de pe: <http://heartcrymissionary.com>

Femei cu impact

Monica – Așteptarea cu răbdare a răspunsului la rugăciune

Aurelius Augustinus s-a născut în Africa de Nord (Algeria de astăzi) într-o familie de nobili, în anul 354. Tatăl său, Patricius, își dorea ca fiul său să fie cult, în timp ce *Monica*, mama lui, vroia mai mult ca orice să-l vadă devenind creștin. Crescând, Augustin și-a dezamăgit mama fiind un hoț și un mare mincinos, iar când a plecat la școală în Cartagina s-a dat unei vieți păcătoase și imorale. În ciuda stilului de viață păcătos, Augustin a excelat din punct de vedere academic în studiul limbii latine, al retoricii și al filozofiei. Spre disperarea mamei sale, a fost atras de ideile sectei maniheilor, o grupare esoterică care

propovăduia dualismul, concepție care împarte realitatea în două principii contradictorii egale (de exemplu, egalitatea binelui și a răului). Văzând că nu-l poate convinge prin vorbe, Monica s-a hotărât să nu înceteze să se roage pentru ca fiul ei să se întoarcă la Dumnezeu.

În 384 a început să predea retorica la Milano și aici l-a întâlnit pe episcopul Ambrozie ale cărui predici l-au făcut să vadă denaturările maniheiste. În următorii doi ani a frecventat biserica căutând să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu și după multe lupte lăuntrice și-a predat viața lui Cristos, prima care a aflat acest lucru fiind chiar mama lui. A fost botezat în ajunul Paștelui, în anul 387, Monica vazându-și astfel împlinirea dorinței și rugăciunilor sale de o viață. La scurt timp ea a plecat în veșnicie, la doar 56 de ani, fericită că atât fiul cât și soțul ei l-au cunoscut pe Domnul. În cartea sa *Confesiuni*, Augustin scrie despre durerea despărțirii de mama lui „plecată acum din ochii mei, care a plâns ani de zile pentru mine ca să trăiesc în ochii Tăi”.

Augustin s-a întors în Africa de Nord unde a slujit ca episcop al orașului Hippona timp de 38 de ani. Numeroasele lui scrieri i-au extins influența în întreaga lume creștină din Imperiul Roman, el fiind considerat cel mai mare teolog de la apostolul Pavel până la John Calvin. Îndelunga răbdare în rugăciune a acestei mame a fost

răsplătită de Dumnezeu într-un mod la care ea nici nu a visat și acest lucru ne încurajează și pe noi să nu ne pierdem răbdarea atunci când aducem înaintea Domnului vreme îndelungată cererile noastre.

Alina Birgean

***Răbdarea te face să stăruiești pe calea
desăvârșirii, chiar dacă Dumnezeu întârzie
să-ți facă acest dar.***

Richard Wurmbrand

Răbdare

Traian Dorz

Răbdare, o, încă puțină răbdare!
- sus ochii și gândul, și brațul, și pașii:
Slăvita cetate cerească răsare
iar cea mai frumoasa și sfântă intrare
e-aceea prin care te-nalță vrăjmașii.

Răbdare în chinuri și-n lipsă, răbdare,
în zbulc, în lupte și-n dorul fierbinte!
- Pe fața brăzdată de lacrimi amare
vor cerne lumina, răsfrângeri de soare
din slava ce vine...privește-nainte!

Răbdare-n viață și-n moarte răbdare!
- al tău e triumful din veacul ce vine,
când noaptea apune, când Ziua răsare...
nu moartea-i aceea, ci viață și har e
răsplata răbdării-ndelungi și senine!

Răbdare, o încă puțină răbdare!
- privește răsplata, să birui suspinul
și treci peste moarte cu-a vieții cântare
răbdare, o încă puțină răbdare
căci vine seninul, seninul, seninull...

Există în viața fiecărui om persoane care au o influență deosebită. Pentru mine, o astfel de persoană a fost bunica din partea mamei. Femeie simplă, fără carte, obișnuită cu greutățile, dar care a trăit o viață deosebită. Multe din sfaturile pe care ni le dădea când eram copii mi-au rămas în minte, multe vorbe înțelepte, dar cel mai mult m-a impresionat stăruința ei în rugăciune. O auzeam mereu rugându-se pentru fiecare pe nume. Unchiul meu, copilul ei cel mai mic, a fost cel mai ascultător și cuminte din cei șase frați. L-a primit pe Domnul Isus la o vârstă fragedă și era foarte credincios. Când a venit vremea căsătoriei a făcut o alegere greșită care i-a schimbat complet viața. A rupt legătura cu Biserica, o vreme nu a mai trecut nici pe la părinți. Bunica a suferit foarte mult, dar nu a încetat să se roage pentru el. Înainte de a muri, bunica a dorit să-l mai vadă o dată. Nu știu ce au discutat când unchiul a vizitat-o pentru ultima oară, dar după plecarea lui, bunica a întrebat-o pe mama mea de trei ori dacă unchiul a plecat, apoi a plecat ea la Domnul. Răspunsul la rugăciunea ei fierbinte nu l-a primit cât a fost pe pământ, dar la scurt timp după plecarea ei în veșnicie, s-au întors la Domnul atât unchiul cât și mătușa, soția lui. Dumnezeu a răspuns într-un mod minunat, la timpul Lui. După doar câțiva ani, Domnul L-a chemat acasă și pe unchiul, iar mătușa așteaptă plecarea cu bucurie, știind că va merge în prezența Domnului, care i-a dăruit viața veșnică, acolo unde este și soțul ei drag.

Domnul răspunde unor rugăciuni înainte de a le termina de rostiri sau de gândit chiar, iar alteori, durează ani de zile. Să nu uităm că El ne aude și ne trimite răspunsul cel mai bun la timpul potrivit. Domnul vrea să stăruim în rugăciune așa cum ne îndeamnă versurile următoare:

*„Iar când te rogi parcă zadarnic, când ochii-n lacrimi ți-i închizi,
Nu dispera, căci rugăciunea îți cere mii de cărămizi”*

Maria Preda, Biserica Betania, Timișoara

ACȚIUNEA GHIOZDANUL 3

Pentru ca mai mulți copii să primească aceste mici bucurii, anul acesta ne-am gândit ca această acțiune să fie demarată mai devreme. Acest timp ne va folosi pentru ca ghiozdanele și rechizitele să ajungă cât mai repede, și în cât mai multe locuri unde este nevoie de ele.

Pentru asta, le rog pe surorile care se ocupă de lucrarea cu femeile din fiecare biserică, să facă anunțurile și să adune ghiozdanele. Dacă, în biserica lor, sau în bisericile mai mici din jurul bisericilor lor, este nevoie de ghiozdanele adunate, sunteți libere să le folosiți cum credeți că este mai bine. Dacă aveți mai multe ghiozdane adunate decât aveți nevoie, vă rog să mă anunțați la adresa de e-mail: elenalinguraru@yahoo.com, pentru a le putea trimite și în alte zone ale țării, sau poate tot în Oltenia (ca și anul trecut).

Domnul să vă răsplătească pentru că îi învățați pe copiii voștri să fie sensibili la nevoile altora și să dăruiască cu drag! Domnul să-i binecuvânteze și pe cei care primesc aceste daruri și să-i ajute să-l cunoască tot mai mult pe cel ce conduce viața, Domnul nostru, Isus Cristos.

Pușa Linguraru-Lugoj

Răbdarea unei mame...

Viața pe care o trăim pe acest pământ nu este simplă. Suntem adesea confruntate cu situații care ne testează credința și caracterul nostru, ne sunt puse la îndoială valorile și adeseori părem să obosim în așteptarea răspunsului lui Dumnezeu.

Adesea auzim femei în jurul nostru spunând: „nu mai am răbdare”, „nu mai pot, am ajuns la capătul puterilor”. Nu cred să existe persoană căreia să nu îi fi fost încercată răbdarea într-un fel sau

altul. Uneori trebui să răbdăm ispite, alteori slăbiciunile oamenilor din jur, trebuie să ne exersăm răbdarea cu copiii noștri, cu părinții, ni se cere răbdare în necazuri. Fiecare trecem prin acest test al răbdării în diverse etape ale vieții noastre, iar scopul final al acestui proces este să semănăm tot mai mult cu Domnul Isus. Testul nu constă în provocările care ne ies în cale, ci în modul în care noi răspundem la ele.

În Proverbe 25:28 ni se spune „omul care nu este stăpân pe sine este ca o cetate surpată și fără ziduri”. Răbdarea implică autocontrol asupra emoțiilor tale, asupra gândurilor tale și asupra acțiunilor tale, dar nu de puține ori situația scapă de sub control atunci când ne avântăm singure în această luptă. Dacă rămânem în Cristos, Duhul Sfânt va lucra în noi răbdarea ca roadă a Lui.

Mă gândesc la Ana, mama lui Samuel, o femeie temătoare de Dumnezeu și răbdătoare în așteptarea răspunsului Lui la rugăciunea ei. Ana știa că doar Dumnezeu putea să îi ridice ocară, de aceea a rămas statornică lângă El. Ana trebuia să rabde ocară Peninei și a faptului că era stearpă, dar ea persevera în cererea ei către Dumnezeu, iar Dumnezeu onorează credințioșia ei și Ana devine mama unui slujitor după inima lui Dumnezeu.

Ana a avut o relație specială cu Dumnezeu și în circumstanțe dificile recunoaște supremația și suveranitatea Lui. Ana se ruga cu sufletul amărât și plângea (1Sam 1: 10), dar credința ei în Dumnezeu nu s-a clătinat. Când răbdarea ei a fost pusă la încercare, Ana a știut cine este Izbăvitorul ei, iar triumful descris așa de frumos în capitoul 2 din 1 Samuel este de fapt triumful Lui: „Nu este alt Dumnezeu decât Tine; nu este stâncă așa ca Dumnezeul nostru.”

Adeseori, suntem confruntate cu lipsa noastră de consecvență și răbdare în rugăciunile noastre, în disciplinarea copiilor, în relațiile cu familia. Răbdarea trebuie cultivată pentru a deveni o practică de zi cu zi. Adeseori în loc să tăcem, vorbim; în loc să cântăm, plângem; în loc să spunem o vorbă bună, criticăm; în loc să explicăm cu calm, ridicăm vocea. Nu-i așa că sunt tipare în care ne regăsim fiecare?

Răbdarea este o virtute care trebuie cultivată. Cred că Dumnezeu prin Duhul Sfânt și prin Scriptură poate să lucreze în viața noastră dându-ne dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, credințioșie, blândețe... întreaga roadă a Lui. Dumnezeu are un răspuns la toate situațiile din viața prin care trecem, dar trebuie să

avem răbdare, să perseverăm în credința în El și să facem liniște înăuntrul nostru ca să putem auzi vocea Lui.

Domnul să ne modeleze viața și caracterul astfel încât să reflectăm tot mai mult imaginea Sa în noi și să slujim de laudă slavei Sale!

Emma Goldiș

Despre sănătate...

Comorile verii

Nu știi de ce...poate pentru că m-am născut în luna lui cuptor...dar vara a fost dintotdeauna anotimpul meu preferat... Un anotimp plin de comori ...

Comori ascunse în culori, arome, miresme... în lanurile ce se leagănă blând în adierea vântului...în florile de câmp... comori ascunse-n căldura soarelui...în adâncimea umbrelor, în răcoarea izvoarelor, în ciripitul păsărelelor, în zborul fluturilor....și mai ales...comorile din plante...din fructele și legumele pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru noi în acest anotimp... Și dacă am mărturisit că vara e anotimpul meu preferat, e momentul pentru încă o mărturisire:...fructul meu preferat este... **zmeura...**

Cu aspectul și culoarea unei pietre prețioase, zmeura constituie un aliment – medicament, un adevărat izvor de sănătate .

De la zmeur se folosesc fructele, frunzele, mugurii și mlădițele tinere...
Ce conține zmeura? 86% apă, zaharuri, acizi, vitamine, minerale, pectine, flavonoide,etc. și are o valoare energetică scăzută: 15-25 kcal/100g.

Zmeura este eficientă în **reglarea circulației periferice**, astfel, dacă mâncăm zmeură chiar în cantități foarte mici, avem mușchi mai bine hrăniți și oxigenați, o inimă mai bine alimentată cu săruri și nutrienți, un creier mai oxigenat și pentru o perioadă lungă de timp suntem feriți de fenomenul picioarelor reci și de durerile musculare, de spate și de ceafă. Zmeura ne ajută să suportăm mai bine frigul, dar și disconfortul produs de caniculă. Cercetări efectuate în Belgia arată că

zmeura împiedică apariția extrasistolelor și aritmiilor precum și îmbătrânirea celulei cardiace, permițând inimii să se adapteze mai ușor la efort, frig sau caldură excesivă. Alte studii recente arată că un consum zilnic minim de zmeură poate prelungi viața inimii cu până la 10 ani. Zmeura de asemenea influențează mecanismul de **echilibrare a glucozei** în sânge, fiind foarte utilă și eficientă în cazul diabeticilor. Medicii germani au descoperit că zmeura creează în intestine o serie de reacții chimice care grăbesc transformarea proteinelor în aminoacizi. Și tot la acest nivel zmeura stimulează tranzitul intestinal eliminând constipația. De o extremă importanță este faptul că ajută la **eliminarea “E”-urilor** din organism.

La nivelul sistemului nervos central , datorită acidului elagic, zmeura favorizează menținerea tonusului cerebral, stimulând gândirea asociativă și ajutând la păstrarea intactă a rațiunii.

Un rol foarte important îl are zmeura în păstrarea vederii, consumul zilnic determinând **scăderea riscului de degenerescență maculară** (principala cauză a pierderii vederii la vârstnici.)

Zmeura are efect tonifiant asupra sistemului reproducător feminin (fibroame, chisturi) și este foarte eficientă în **tratamentul infertilității feminine**.

Doza minimă suficientă în prevenirea bolilor este de 150 de grame pe zi. Dacă vrem să o folosim pentru vindecarea unor afecțiuni trebuie să creștem cantitatea consumată zilnic. Pentru o cură cu zmeură trebuie să consumăm pe stomacul gol, cu minim o oră înainte de fiecare masă, 150 - 300 g fruct, timp de 12 zile.

Foarte important: **nu adăugați zahăr!**

În curele de detoxifiere se folosește ceaiul de zmeură, câte o cană înainte și alta după fiecare masă.

Înarmați-vă cu (îndelungă) răbdare ca să descoperiți cât mai multe comori ale verii!

Camelia Eugenia Cîmpan
Biserica “Maranata”, Arad

Motive de rugăciune

Rugați-vă neîncetat. (1 Tesaloniceni 5:17)

Să ne rugăm pentru:

- Lucrarea cu femeile din comunitatea noastră, în mod deosebit pentru bisericile de la sate ca Domnul să pună de-o parte surorile gata să slujească Domnului.
- Lucrarea cu femeile din Serbia și Republica Moldova.
- Sora Gina Bulica, pentru ca Domnul să continue să se atingă de ea, să o întărească și să o țină aproape de El.
- Pentru absolvenții clasei a 8-a și a 12-a, ca Domnul să îi îndrume mai departe și să le dea izbândă în această perioadă de examene.
- Pentru tinerii din bisericile noastre care vor pleca în tabere, fie ca Domnul să îi protejeze și să le dea un timp de învioreare spirituală și de apropiere de El.
- Un nou proiect la care lucrăm, și anume, un program de prevenție în școli care vizează conștientizarea tinerilor cu privire la traficul de persoane, fenomen cu care țara noastră se confruntă tot mai mult. Fie ca Domnul să ne dea o viziune clară și să ne netezească toate cărările.
- Noua echipă de slujire din cadrul Comunității Bisericilor Baptiste Timișoara pentru lucrarea cu femeile.

Anunțuri

- În perioada 12-15 iulie, la Centrul de Studii Biblice Surduc, va avea loc tabăra națională pentru văduve (ediția a-II-a). La fel ca anul trecut, s-a hotărât ca fiecare comunitate să trimită văduve și să le susțină material pentru această acțiune. Surorile pot să-și ia copiii cu ele, aceștia beneficiind de un timp special pentru ei. Pretul pentru un loc este de 200 ron, iar pentru un copil, 100 ron. Este o perioadă binecuvântată pentru surorile noastre rămase fără soți, un timp de întărire spirituală, un timp de părtășie cu alte surori. Pentru a participa la acest proiect vă rugăm sa trimiteți lista văduvelor care participă la această acțiune e-mail: elenalinguraru@yahoo.com, până la data de **1 iulie**.
- În data de 09.04.2011 a avut loc adunarea generală a femeilor din Comunitatea Timișoara, întâlnire cu caracter electiv. Cu acest prilej, mesajul devoțional ne-a fost adus cu multă căldură sufletească de către sora Elisabeta Vekăș de la Satu Mare, care este și trezorieră a UBWU. Sora Gina Bulica a prezentat lucrările în care au fost implicate surorile din comunitate în ultimii trei ani, ocazie de mulțumire la adresa lui Dumnezeu pentru modul în care ne-a călăuzit și ne-a deschis oportunități de slujire.
În urma deciziei sorei Gina Bulica de a se retrage de la conducerea lucrării cu surorile, din motive de sănătate, reprezentantele femeilor din bisericile din comunitate au ales noua echipa de coordonare, după cum urmează:
Coordonator lucrarea cu surorile- Alina Birgean (Biserica Emanuel TM)
Coordonator departamentul de studiu biblic- Daniela Sala (Biserica Betel TM)
Coordonator departamentul de rugăciune- Maria Preda (Biserica Betania TM)
Coordonator departamentul de caritate și evanghelizare- Pușa Linguraru (Biserica Harul Lugoș)
Coordonator departamentul fetelor- GrațIELA Ciortuz (Biserica Betania TM)
Coordonator departamentul prevenție trafic de persoane- Emma Goldiș (Biserica Ghețimani TM)
Secretar trezorier- Lili Iosub (Biserica Harul Cărpiniș).

Fie ca Dumnezeu să se folosească cu multă putere de noua echipă pentru învierea lucrării cu surorile din comunitate.

- Între 10 și 15 mai sora Dana Sala împreună cu trei surori din Tyler, Texas au participat la două conferințe pentru femei în Cahul și Chișinău, Republica Moldova. Mulțumim tuturor celor care v-ați rugat pentru biruința acestei lucrări.
- Duminică, 22 mai a avut loc la Vârșeț, Serbia o întâlnire cu surorile vorbitoare de limbă română din zonă la care a participat și sora Alina Birgean, împreună cu o echipă de la Biserica Emanuel din Timișoara.
- În perioada 22-27 mai 2011, Emma Goldiș a participat la o conferință internațională pe tema traficului de persoane. Conferința a avut ca scop încurajarea persoanelor implicate în lupta împotriva traficului de persoane, precum și facilitarea relațiilor dintre reprezentatii diferitelor organizații reprezentate acolo. Emma a fost singura reprezentantă a țării noastre, dar a fost încurajată de modul în care creștinii se implică în acest gen de proiecte. Intenția noastră este să începem un program de prevenție în liceele din Timișoara, prin care să conștientizăm tinerii cu privire la traficul de persoane și la consecințele acestui fenomen.
- În zilele de 18 și 19 iunie au avut loc în biserici din județele Dolj și Mehedinți (Rastul Nou, Tunarii Vechi, Cetate și Comanda) întâlniri cu femeile organizate cu ajutorul departamentului de lucrare cu surorile din comunitatea noastră. Domnul să fie slăvit și pentru această ocazie de înviere și încurajare a surorilor noastre din Oltenia.

DESCRIEREA UNUI CREDINCIOS

"Un adevărat credincios este o ciudățenie. El are o dragoste supremă pentru Cineva pe care niciodată nu l-a văzut; îi vorbește cu familiaritate, zi de zi, Unuia pe care nu-l poate vedea; el se așteaptă să meargă în ceruri pe baza meritelor Altcuiva; se golește singur de sine pentru a fi umplut de Altcineva; recunoaște că a greșit pentru a putea fi socotit drept; se coboară pentru a fi ridicat; este cel mai puternic atunci când este cel mai slab; este cel mai bogat când este cel mai sărac, cel mai fericit când îi merge cel mai rău. El moare pentru a putea trăi; el pierde pentru a putea câștiga; dăruiește la alții, pentru a păstra pentru el. El vede nevăzutul; el aude neauzitul și cunoaște necunoscutul!"

(A. W. Tozer)

